

2. Sprawy należące dotychczas do właściwości Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki przechodzą do Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu oraz do Głównego Komitetu Turystyki, stosownie do ich zakresów działania.

Art. 9. 1. Traci moc ustawa z dnia 17 lutego 1960 r. o organizacji spraw kultury fizycznej i turystyki (Dz. U. Nr 10, poz. 65).

2. Rada Ministrów określi zasady przejęcia majątku

i zobowiązań Centralnego Funduszu Turystyki i Wypoczynku utworzonego ustawą, o której mowa w ust. 1.

3. Terenowe fundusze turystyki i wypoczynku utworzone na podstawie ustawy, o której mowa w ust. 1, działają na dotychczasowych zasadach do czasu wydania przepisów wykonawczych określonych w art. 7.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

60

USTAWA

z dnia 26 maja 1978 r.

o utworzeniu Głównego Komitetu Turystyki.

Art. 1. 1. Tworzy się Główny Komitet Turystyki, zwany dalej „Komitetem”.

2. Komitet jest centralnym organem administracji państwowej w sprawach turystyki.

3. Komitet jest organem kolegialnym.

Art. 2. 1. Do zakresu działania Komitetu należą sprawy: zagospodarowania turystycznego kraju, hotelarstwa i obozowisk turystycznych, rozwoju turystyki, organizacji i obsługi ruchu turystycznego oraz programowania, koordynacji i kontroli działalności w tych dziedzinach. Komitet udziela pomocy w rozwijaniu społecznych form działalności w dziedzinie turystyki.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi szczegółowy zakres działania Komitetu oraz zakres i formy sprawowanej przez niego koordynacji i kontroli działalności w dziedzinie turystyki.

Art. 3. Komitet w realizacji swoich zadań współdziała ze związkami zawodowymi, organizacjami młodzieżowymi oraz innymi organizacjami społecznymi i spółdzielczymi.

Art. 4. 1. W skład Komitetu wchodzi:

- 1) przewodniczący,
- 2) zastępcy przewodniczącego,
- 3) członkowie.

2. Przewodniczącego Komitetu, jego zastępców oraz członków Komitetu powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów.

3. Organizację Komitetu, tryb jego działania, organizację aparatu wykonawczego oraz jednostki organizacyjne podporządkowane Komitetowi określa statut nadany przez Radę Ministrów.

Art. 5. W sprawach należących do zakresu działania Komitetu zarządzenia i inne akty wykonawcze wydaje przewodniczący Komitetu.

Art. 6. Nadzór nad Komitetem sprawuje Prezes Rady Ministrów.

Art. 7. 1. Tworzy się Centralny Fundusz Turystyki i Wypoczynku. Funduszem zarządza Komitet.

2. Rady narodowe stopnia wojewódzkiego mogą tworzyć terenowe fundusze turystyki i wypoczynku oraz określać cele, na które mogą być przeznaczane dochody tych funduszy.

3. Rada Ministrów określa zasady działania i źródła dochodów funduszy, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz cele, na które mogą być przeznaczane dochody Centralnego Funduszu Turystyki i Wypoczynku.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

61

USTAWA

z dnia 26 maja 1978 r.

o zmianie ustawy o radach narodowych.

Art. 1. W ustawie z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139 i z 1977 r. Nr 11, poz. 44) wprowadza się po rozdziale 9 rozdział 9a w brzmieniu:

„Rozdział 9a

Komitety kontroli społecznej.

Art. 81a. 1. Przy każdej radzie narodowej działa komitet kontroli społecznej.

2. Komitety kontroli społecznej powoływane są przez rady narodowe z początkiem kadencji i działają do powołania ich nowego składu przez rady narodowe następnej kadencji.

3. Rada narodowa może w czasie swojej kadencji dokonywać zmian w składzie komitetu kontroli społecznej.

4. Pracą komitetu kontroli społecznej kieruje jego przewodniczący, który reprezentuje komitet w stosunkach z innymi organami i jednostkami organizacyjnymi oraz pełni funkcję rzecznika kontroli społecznej.

Art. 81b. 1. Zadaniem komitetów kontroli społecznej jest pomoc radom narodowym w wypełnianiu ich funkcji kontrolnych, umacnianie roli i znaczenia kontroli społecznej na terenie działania właściwej rady narodowej, koordynowanie i inspirowanie działalności poszczególnych organów tej kontroli, doskonalenie wszystkich jej form, zwiększanie skuteczności kontroli, a zwłaszcza egzekwowanie zaleceń pokontrolnych oraz tworzenie warunków do działania i powoływania organów kontroli społecznej przez uprawnione organizacje.

2. Koordynacja, o której mowa w ust. 1, dotyczy zwłaszcza działalności organów kontroli społecznej, powoływanych przez związki zawodowe, organizacje spółdzielcze oraz samorząd mieszkańców miast i wsi.

3. Zakres działania komitetów kontroli społecznej obejmuje wszystkie sprawy, które w myśl obowiązujących przepisów objęte są kontrolą społeczną.

4. Komitety kontroli społecznej działają zgodnie z wytycznymi rady narodowej oraz przy ścisłym współdziałaniu z komisjami tej rady.

5. Bieżący nadzór nad działalnością komitetów kontroli społecznej sprawują prezydya rad narodowych.

Art. 81c. 1. W wykonywaniu swych zadań komitety kontroli społecznej w szczególności:

1) inspirują i koordynują działalność poszczególnych organów kontroli społecznej oraz ukierunkowują ich pracę na określone dziedziny życia społeczno-gospodarczego, w których zachodzi szczególna potrzeba ochrony mienia społecznego lub praw obywateli, umocnienia dyscypliny społecznej, zapewnienia gospodarności oraz zaspokajania potrzeb ludności,

2) zalecają przeprowadzenie odpowiednich kontroli organom kontroli społecznej; w uzasadnionych wypadkach mogą powoływać doraźne zespoły kontrolne złożone z osób reprezentujących różne formy kontroli społecznej,

3) podejmują działania zapewniające pełną efektywność kontroli społecznej;

4) czuwają nad właściwym reagowaniem przez wszystkie organy i instytucje państwowe, gospodarcze, spółdzielcze i społeczne oraz jednostki gospodarki nie uspołecznionej na krytykę, a zwłaszcza na krytykę ze strony radnych lub prasy, radia i telewizji,

5) podejmują interwencje uzasadnione informacjami o wadliwej działalności organów i instytucji państwowych, gospodarczych, spółdzielczych i społecznych oraz jednostek gospodarki nie uspołecznionej lub wnioskami zmierzającymi do usprawnienia tej działalności,

6) współdziałają z organami kontroli państwowej i politycznej, sygnalizując im ujawnione przez kontrolę społeczną poważniejsze zjawiska negatywne,

7) współdziałają ze związkami zawodowymi w zakresie włączania załóg pracowniczych do aktywnego udziału w ujawnianiu i eliminowaniu zjawisk negatywnych,

8) mogą występować do właściwych organów, a w szczególności do organów kontroli państwowej lub organów ścigania, z wnioskami o zastosowanie odpowiednich środków wobec osób winnych zaniedbań lub naruszenia obowiązków.

2. Komitety kontroli społecznej co najmniej raz w roku przedstawiają radzie narodowej sprawozdania ze swej działalności, ze szczególnym zwróceniem uwagi na wyniki kontroli oraz na skuteczność środków zastosowanych w celu likwidacji ujawnionych braków i niedociągnięć.

3. Wszystkie organy i jednostki państwowe, gospodarcze, spółdzielcze, organizacje społeczne, jednostki gospodarki nie uspołecznionej oraz organy ich samorządu obowiązane są udzielać komitetom kontroli społecznej w określonym terminie odpowiedzi na otrzymane wnioski oraz informować o podjęciu odpowiednich działań w celu usunięcia nieprawidłowości ujawnionych w czasie kontroli społecznej.

4. Osoby wchodzące w skład komitetów kontroli społecznej podczas wykonywania czynności kontrolnych na podstawie pisemnego upoważnienia komitetu korzystają z ochrony prawnej przysługującej funkcjonariuszom publicznym.

5. Przepis ust. 4 stosuje się również do kontrolerów społecznych jednostek organizacyjnych i organizacji społecznych, upoważnionych na podstawie odrębnych przepisów do sprawowania kontroli społecznej, podczas wykonywania przez nich czynności kontrolnych na zlecenie komitetu kontroli społecznej bądź kontroli objętych koordynacją tego komitetu.

Art. 81d. 1. Nadzór nad działalnością komitetów kontroli społecznej sprawują Rada Państwa i rady narodowe stopnia wojewódzkiego.

2. Regulamin organizacji pracy komitetów kontroli społecznej ustala rada narodowa w oparciu o ramowy regulamin uchwalony przez Radę Państwa.
3. Rada Państwa określa:
- 1) kierunki działania i zadania komitetów kontroli społecznej,
  - 2) uprawnienia i obowiązki rzecznika kontroli społecznej,
  - 3) organizację i skład liczbowy komitetów kontroli społecznej oraz tryb powoływania i odwoływania ich członków,
  - 4) obowiązki i uprawnienia prezydiów rad narodowych w odniesieniu do komitetów kontroli społecznej,
  - 5) tryb współdziałania komitetów z innymi organami i instytucjami oraz organizacjami,
  - 6) tryb prowadzenia działalności kontrolnej i związane z tym uprawnienia kontrolne,
  - 7) szczególne uprawnienia przysługujące członkom komitetów kontroli społecznej i kontrolerom społecznym oraz związane z tym obowiązki zakładów pracy.
4. Rada Państwa okresowo ocenia prawidłowość działania całego systemu kontroli społecznej i w miarę potrzeby udziela wytycznych w sprawie zwiększenia jego efektywności."
- Art. 2.** Rady narodowe powołają komitety kontroli społecznej w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
- Art. 3.** Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
- Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

62

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 19 maja 1978 r.

w sprawie ratyfikacji przez Liban Protokołu haskiego z dnia 28 września 1955 r. zmieniającego Konwencję o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisaną w Warszawie dnia 12 października 1929 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, iż zgodnie z artykułem XXI Protokołu haskiego z dnia 28 września 1955 r. (Dz. U. z 1963 r. Nr 33, poz. 189) zmieniającego Konwencję o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisaną w Warszawie dnia 12 października 1929 r. (Dz. U. z 1933 r. Nr 8, poz. 49), został złożony Rządowi Polskiej Rzeczy-

spolitej Ludowej dnia 10 maja 1978 r. dokument ratyfikacyjny Libanu do wymienionego protokołu.

Zgodnie z postanowieniami artykułu XXII protokół wejdzie w życie w stosunku do Libanu dnia 8 sierpnia 1978 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *E. Wojtaszek*

63

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 maja 1978 r.

w sprawie przyjęcia Socjalistycznej Republiki Wietnamu i Republiki Dżibuti do Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 4 Karty Narodów Zjednoczonych, sporządzonej w San Francisco dnia 26 czerwca 1945 r. (Dz. U. z 1947 r. Nr 23, poz. 90), dnia 20 września 1977 r. zostały przyjęte

w poczet członków Organizacji Narodów Zjednoczonych Socjalistyczna Republika Wietnamu i Republika Dżibuti.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Czyrek*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powiśńska 69/71
00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 477/c.

Cena 4,00 zł